

Ne gondolj azzal, mit hoz a holnapod!
Ad bármily órát sorsod, örülj neki.
Ízlelje vígan ifjúságod
vágyaid édes ízét s a táncot,

míg tavaszodtól távol a zsémbbeteg
öregség. Most kell újra porond s a tér,
most, most figyeld, ha jön az est, a
halk susogást a találkozókon.

Megbújt leánykád víg kacaját figyeld,
mely rejtekének titkait adja el,
s a zálogot, amit letéptél
ujjairól a kicsinyt makacsnak.

HÓDSÁGI BÉLA
fordítása

HORATIUS

Lucius Sestiushoz

Bomladox a szigorú tél, enyhe Zephir s tavasz köszönt be,
S szikkadt hajót görgetnek a dorongon.
Már nem örül az akolnak az állat, a tűznek a paraszt, s nem
Fehérlenek a rétek kint a dértől.

Már cythereai Venus kart vezet esti holdsütésben,
S a bájos Nymphák s Grátiák karöltve,
Váltott lábbal a földet ütik, míg a Cyclopsok tevékeny
Munkahelyén Vulcanus szít tüzet fel.

Most illik ragyogó hajadat koszorúzni myrtusággal,
S virággal, mit a megpuhult mező hord,
Most kell Faunnak az árnyékos ligeten áldozni bárányt,
Avagy, ha kéri, gyenge kis gidákat.

Szolgák ajtaja-é? A király laka tán? Bezörget egyiként
A zord halál. Ó, boldog Sestius, az
Élet egésze rövid, s nem túri meg a hosszú reményt. Már
Aggaszt az éj, mesékből a sok árny és

Plutónak nyomorúságos laka, hol, ha már betértél,
Nincs kocka többé, borkirály, s a bájos
Szép Lycidast se csodálhatod, akit imád ma minden ifjú,
S kiért, tán holnap már, szűzek hevülnek.

HÓDSÁGI BÉLA
fordítása